

A gyakorlatias öreg lélek Anchorage, Alaszka - 2018. január 27.

(Forrás: http://www.kryon.com/CHAN2018/k_channel18_anchorage.html)

Hogy segítsék az olvasókat, a tisztább megértés érdekében Lee és Kryon újra átvizsgálták ezt a közvetítést. Az írott anyagba esetenként plusz információ is belekerülhet. Az élőben elhangzottak sokszor olyan energiát hordoznak, és olyasfajta kommunikációt tartalmaznak, amelyet a nyomtatott szöveg nem képes visszatükrözni. Szóval, élvezzék ezt a kibővített üzenetet, ami Anchorage-ban lett átadva.

Üdvözöllek benneteket kedveseim, Kryon vagyok a Mágneses Szolgálattól!

Egy gyönyörűszip energiával szembesültök, és talán mégsem ismeritek fel. Annak érdekében, hogy a sötétségből a fénybe kerüljete, mélységes átmenetekben van részetek. Amit tudtok a bolygón való életnek köszönhetően az, hogy az átmenet nehéz lehet. Különösen, amikor egy sötétebb energiából mentek egy világosabb felé. Vannak olyanok a sötétben, akik harcolni fognak a halálig is annak érdekében, hogy távol maradjanak a változástól. Ez egy életmód, és a kontroll egy módszere a számukra. De kedveseim, ez a földi átmenet csakugyan megtörténik. Ennek sebessége csak annyi időt fog igénybe venni, ahogyan ti elhatározzátok. A bolygón lévő szabad választás fogja meghatározni az időzítést. Benne vagytok a változásban, és csak most kezdtétek el meglátni ezt.

Eljön az idő, amikor szó szerint azt mondhatjátok majd, hogy: *"Felkelt a Nap, győzött a fény!"* Ez nem azt fogja jelenteni, hogy az egész bolygó megvilágosodottá válik. Ehelyett egy olyan bolygóval fogtok rendelkezni, ami másképpen gondolkodik. Ez a létezésnek egy olyan paradigmája lesz, ami inkább azon alapvető igazságra alapszik, amit egy öreg lélek tud, szemben azzal, amit egy a bolygón lévő kezdő tud. Ez egy, a változóban lévő emberi természetben alapuló új paradigma - egy érett és kiegyenlítő tudatosságé -, ami sokkalta másképpen fog kinézni.

Mit gondoltok, hogyan fog kinézni egy öreg lélek jövőbeli gyakorlati életének egy napja? Mennyire lenne más az, mint ahogyan azt ma teszitek? Csak egy nap. Át szeretnék adni nektek egy rövid példát.

Az új ember életének egy napja

Gyakran használjuk Wo személyét a példázatokban és a történetekben - most is ezt fogjuk tenni. Wo nem férfi vagy nő. Ebben a történetben Wo bármelyik lehet, habár férfiként fogunk hivatkozni rá, de tulajdonképpen ő mindkettő (wo-man: angol szójáték - a ford.) Ez egy olyan nap lesz egy jövőbeni öreg lélek gyakorlati életéből, ami még nem jött el. Ez egy új paradigmát fog bemutatni a felkelése pillanatától fogva, az elalvásáig.

Hihetőség

Ennek a történetnek azzal a megértésetekkel kell kezdődnie, hogy ez az egyén, ez az ember, ez a jövőbeli öreg lélek, a létezés egy teljesen más paradigmájával rendelkezik, mint amivel ti manapság. Ez egy olyan paradigma, ahol az ember szó szerint megváltoztatta a kapcsolatát mindennel, ami csak körülveszi. Megváltoztatta az Istennel való kapcsolatát, a körülötte lévőkkel, és a Földdel való kapcsolatát is. Tehát, nehéz lehet a számotokra hinni mindenben, amit most mutatni fogok, de azt szeretném, ha egy pillanatig figyelnétek a történetre! Ahogy mesélem nektek, időnként azt fogom mondani, hogy: *"Állj!"* Aztán felfedek egy régi energiás összehasonlítást azzal, amit épp bemutatok a számotokra. Ez az aközötti rendkívüli különbségek felfedése lesz, ahogy Wo az érkezőben lévő jövőben a dolgokkal bánik, és ahogyan az manapság történik.

Ebben az új paradigmában Wo - ez az öreg lélek - egy olyan civilizációba született bele, amely már régen túljutott azon a fajta gondolkodáson, hogy a segítség "kívülről" érkezik. Ez nem egy olyan civilizáció, amely abban hisz, hogy értéktelen Isten szemében. Nem érzi azt, hogy egy nagyobb Forrást kell hívnia annak érdekében, hogy rátaláljon a mindennapi élet megoldásaira. Tehát ott abban a kijelentésben, máris nagy különbséget láttok a civilizáció tekintetében, amiben éltek. A létezési paradigmáik megváltoztak, és Wo hisz abban, hogy az emberi lény minden spirituális és gyönyörű dolgot önmagában hordoz. A "belső Isten" a mesterektől való, tudatba beépített üzenet, és ez az új emberi természet. Ezt alkalmazzák a mindennapi élet gyakorlatában. Tehát, nincs "sietség segítséget találni", mint ahogyan azt manapság látjátok, vagy egy olyan öregebb energia, ahol is egy egész civilizáció hisz abban, hogy értéktelen, illetve hogy minden jó dolog felülről jön. Így hát azt szeretném, ha ezen gondolkodnátok egy pillanatig, mert ez az, ahogyan Wo megközelíti a napját.

Állj!

Tényleg azt gondoljátok, hogy ez valaha is megtörténik? Azt gondoljátok, hogy az emberiség valaha is eljut egy olyan helyre, ahol azt érzi, hogy nem kell külső forrásból származó segítséget kapnia? Azt gondoljátok, hogy eljön a nap, ahol az imádat házai egyszerűen csak antik épületek lesznek? Ez túlzó képzeletnek tűnik, amíg nem gondolkodtok el rajta. Mit jelent a "tudatosság evolúciója" a számotokra? Az nem valami olyasmi, amit ráerőltetnek az emberiségre. Inkább valami olyan, amit idővel az emberiség magától meg fog látni. Logikus lesz, és egy lassú tudatossági evolúción keresztül értelmet nyer. Az emberiség idővel el fogja kezdeni megérteni azt, hogy mire is gondoltak a mesterek, és elkezdni gyakorolni azt, amit mondtak. Korszakokon át az embereknek azt mondták, hogy a legszentebb dolgok, amik csak léteznek, azok minden egyes emberi lényen belül ott vannak. "A képmására teremtetett" azt jelenti: a szeretet képére létrehozott, és ebben az emberiség elkezd felismerni, hogy Isten, a Teremtő képe, mindig is ott volt belül. Ezért hát az emberek a beépített folyamatokon keresztül azonnal el tudják érni Istent, a Szellemet, az őseket. Tehát, ez az, ahol elkezdjük a történetet.

Wo felkel, ahogyan azt minden nap teszi. Azon van, hogy munkába induljon. Leteszi a lábát a padlóra, és egy megerősítő gyakorlatot végez - jó dolgokat "vár el". Ez az első dolog, amit tesz. Egészen a kezdéstől az egész napján át, az előtérbe tolja a jóindulat tudatosságát. A megerősítés, amit kimond a következő: *"Ez egy jó nap, és olyan tudatossággal fogok rendelkezni, ami túltesz minden mai kihíváson. Jó dolgok állnak előttem."*

Állj!

Miért is tenné ezt? Hány ember teszi meg ezt egy régi energiában? Hadd mutassam be a népszerű módszert! Leteszitek a lábatokat a padlóra, és azon vagytok, hogy felkeljete. Azt mondjátok: *"Óh, megint itt van egy másik kihívásokkal teli nap. Remélem, hogy a dolgok jobban fognak menni, mint tegnap. A tegnapi gondok még mindig a fejemben vannak, és nem igazán aludtam jól. Nem tudom, hogy mi fog ma velem történni. Remélem túlélem!"* Láttok különbséget? A legnagyobb különbség a jóindulat elvárása, de igazából több is van még. Wo tulajdonképpen azt mondja, hogy: *"Ez a nap irányítható általam!"* Ez egy gyakorlati szempont, így az első dolog, amit tesz az, amikor lerakja a lábát a földre, hogy megünnepli a tényt, hogy keresztül fog menni bármilyen problémán, ami csak jön. Amit csinál az az, hogy megteremti aznapra a valóságát.

Emlékezzetek erre: az emberiség mindig rendelkezni fog a dualitással, hogy együtt dolgozzon vele! Mindig jelen lesz a választás a sötétség és a fény, a dráma és a szeretet között. Az elképzelés, hogy egy napon olyan tökéletes bolygók lesz, ahol semmi rossz sem történik, egy olyan természetellenes gondolat, amivel sok ember bír a lineáris - fekete/fehér - gondolkodásokat, illetve azon elképzelés miatt, hogy mindenki egyformán fog gondolkodni és angyali lesz. Mindig is meglesz a szabad választásotok, mindig egyedi múltatok lesz, és rendelkezni fogtok Akasha feljegyzésekkel, melyek pozitív módokon együtt dolgoznak veletek. Ez különböző ötleteket és véleményeket teremt meg. Még mindig lesznek politikai formációk, de ezek messze máshogy fognak kinézni, és sokkal, de sokkal elegánsabban fognak működni.

Tehát, mit csinál igazán Wo abban a pillanatban? A tudatosságán keresztül "teremt" valami fizikait. Egy buborékot - mondhatnátok, ami aztán előtte megy, bárhová is tartson. Ez annyira gyakorlati dologgá válik, mint a cipő felhúzása, amivel kemény felületen járhattok. Túl sok azt gondolni, hogy az ember egy nap ilyen módon kezdheti majd el a napját?

Wo megmossa a fogát és elvégez minden olyan dolgot, ami ti is manapság, hogy előkészüljön a ház elhagyására. Wo még mindig járművel megy dolgozni, habár nem minden szomszédja teszi ezt. Idővel a dolgok nagyot változtak. Wo járműve egy kicsit másképpen néz ki, de a munkába jutás érdekében beleszáll, hogy utazzon az utakon.

A munkába menet Wo lát valamit, ami akár ténylegesen örökre megváltoztathatná az életét - már ha hagyná. Egy baleset történt egy másik járművel. Az ő idejében ez nem történik meg túl gyakran, de az emberi reakciók, az ítélezési hibák és a szórakozottság még mindig jelen vannak. Egy borzasztó esemény történt, és pont a szeme előtt. A kanyarban ott van egy síró nő, egy anya. Ott vannak azok is, akik körülveszik őt, próbálják megnyugtatni. Kis távolságra tőle Wo mentősoket lát, akik két mozdulatlan letakart kis testet pakolnak - két halott kis gyermeket.

Ezzel a nővel az élet egy borzalmasat fordult. Ez olyan életem át tartó fájdalom lehetőségét fogja létrehozni, ami túltesz minden elképzelhetőn. Számára a nap jól indult, de a gyermekei egy pillanat alatt távoztak. Ezt a napot a sírjáig fogja cipelni. Létezhet bármilyen borzalmasabb történet ennél egy anya számára?

Wo-n erőt vesz a szomorúság és elkezd sírni. Látjátok, ezen az új Földön, egy nagyon gyakorlatias módon, az együttérzés az érzelmek királya. Wo látja mindezt, és hirtelen több is feltámad benne, mint az empátia - ehelyett érez mindent, amit a nő is. Megállítja az autóját, és tovább sír a vezetőülésben. Aztán valami nagyon különlegeset tesz, kedveseim. Megnyugszik, majd elkezd egy olyan folyamatot, amit jól ismer, és sokszor csinált már korábban. Elkezd vizualizálni ezt a nőt a jövőjében, ahogyan felépül, megéri, túléli, és ahogyan olyan módon lel egy kis békére ezen esemény felett, ami talán fenntarthatatlan a mai pszichológiai megértésben.

Wo olyan nagymértékben látja őt meggyógyulni, hogy azt is el tudja képzelni, hogy ismét nevet. Ez hát a vizualizáció, amit elküld közvetlenül a kanyarhoz, ahol a nő a fájdalom és szomorúsága pillanatában van, tudván azt, hogy éppen egy nagyon valóságos magot ültet el. Az valódi, és Wo épp valami olyat gyakorolt, amit "együttérző cselekedetnek" neveznek.

Állj!

Ma, ha ez történik, szintén vannak olyanok, akik nagyon együttérzőek. Azonban lehet, hogy ez örökre megsebesíti őket. Soha nem fogják elfelejteni a látványt. Az hatással van a gyermekre odabent (a belső gyermekre) és az öröm tényezőjükre. A mai civilizációban, olyan sok hasonló dolog fordul elő. Olyan sok naponta megtörténő borzalom van, mint ez, amivel sok ember olyan mértékben érez együtt, hogy az lerombolja az életüket. Mindaz, amit ezzel kapcsolatban gondolni képesek az, hogy ezek mennyire igazságtalan dolgok, és hogy mennyire meg akarják változtatni ezeket. Minden nap sírnak amiatt, ami valahol máshol történik. A folyamatban kedveseim, ők senkit sem segítenek! Ehelyett az empátia, aggodás és félelem egy alacsonyabb energiájába húzzák le önmagukat. Emiatt a normálisnál fiatalabban fognak meghalni. Ez mind azért van, mert az együttérzésük elhatalmasodott felettük.

De Wo nem hagyja, hogy ez megtörténjen, mert tudja, hogy ez a régi módszer és veszélyes. Tehát ebben az új energiában, az egyik tulajdonság, amit egy normál személy gyakorlatias természetén belül felfedünk az, hogy meglátja az olyan helyzeteket, mint ez, és azonnal belemegy egy együttérző cselekedetbe. Amit Wo tett az volt, hogy azonnal a megoldásra gondolt, és együttérző cselekedeteket küldött, mivel a tudatosság meg tudja változtatni a dolgokat. Sokkal inkább, mint manapság, amikor is egy személyért imádkoztok - Wo ennél sokkal többet tett. Örömet vetített ki számára a jövőbe. Megértést és felépülést teremtett meg a nő számára, megengedve, hogy ez már aznap elkezdődjön.

Elindítja az autóját és továbbmegy. Abbahagyja a sírást, és helyette mosolyogni kezd, mert tényleg látja megtörténni ezt az elméjében. Eljön a nap, amikor újra nevetni fog. Eljön majd a nap, amikor fel fog épülni. Nem ma, nem holnap, nem a jövő hónapban, nem is jövőre, hanem akkor, amikor mindezen dolgok oly módon rendeződnek el benne, hogy meg tudja érteni. Wo, ahogy elhajt onnan, részt vesz a felépülése "emberi voltában", miközben a nő ott marad a kanyarban.

Wo beér a munkába, és máris jó napja van. Végzi a munkáját, és aztán behívják annak az irodájába, aki felügyel. Ami most következőre történik, az nem egy konkrét eset - általánosítani fogom. Ez számos forgatókönyv egyikeként áll itt, amit mindannyian fel fogtok ismerni. Szembesül a felügyelőjével. Ezek közül bármelyik forgatókönyv lehetséges: *"Wo, megint késtél. Wo, lenne itt egy probléma az egyik klienseddel. Wo, dolgoznod kell hétvégén, mert ez nem lett jól megcsinálva. Wo, ezúttal sem fogunk előléptetni, mint legutóbb."* Wo, ez van. Wo, az van. *"Wo, fontolgatjuk, hogy megszüntetjük a pozíciód, vagy hogy lecserélünk."*

Wo elhagyja az irodát, és egy pillanatra - de csak egy pillanatra - elárasztja az "aggódásnak" és a "félelemnek" nevezett régi energia. Mihez kezdene enélkül a munka nélkül? Hogy fogja elmondani a feleségének, hogy mi történt éppen? Mit jelent ez a számára? Ez egyszerűen csak annyi, hogy van némi túlórája, amit nem tervezett be, vagy több ennél? Aztán Wo elcsendesedik, és vesz egy mély levegőt. Egy pillanat alatt újrakeretezi mindazt, ami történt, és felismeri, hogy ez egy váltás, egy változás kezdete. Ez egy jóindulatú változás lesz, még ha nem is érti meg, hogy hogyan. Wo egyáltalán nem ismeri mindennek az időzítését, de elkezd mosolyogni, mert ez azon váltás kezdete, amiről tudja, hogy jó neki, illetve jóindulatú minden iránt, ami ő maga.

Állj!

Ha ez manapság történne meg, akkor mi lenne rá a tipikus reakció? Ez lenne: végigaggódni az egész napot, az egész éjjelt, az egész hónapot, elmondani az összes barátnak, hogy ők is veletek együtt aggódhassanak. Ezt hívják "drámának". Bármilyen történjék, az megtörténik, de a dráma csak folytatódik és folytatódik. Ez felépítené a sötétség egy hídját is a munkáltató és a munkás között. Aztán még több aggodás jön: *"Mi lesz legközelebb? Mi történhet? Nem becsülnék meg engem. Nem vagyok értékes."*

Ezen dolgok közül egyik sem járt Wo fejében, de körülbelül három másodperc alatt át kellett alakítsa a lehetőséget egy régi energiás félelemreakcióból egy olyan gondolattá, ami jóval a mai tudatossági mód fölött áll. Automatikusan átfordította az energiát egy olyan forgatókönyvbe, ami azt mondja: *"Lehet, hogy nem tartozom ide. Lehet, hogy ez egy jelzés. Lehet, hogy valami gyönyörű dolog fog történni. Már alig várom. Azt fogom csinálni, amit mondtak. Túlórázni fogok. Még a felmondási értesítést is elfogadom, mert valami jobb van érkezőben."*

Aztán jött a következő dolog. Nem telt bele egy fél óra sem, hogy hangos gratulációt hall. Az egyik barátját az iroda egy másik fülkájából előléptették arra a pozícióra, amit ő szeretett volna. Odament ő is, hogy részese legyen az ünnepsének és teljesen részt vegyen benne - és ezt komolyan is gondolta. Annyira elégedett volt azzal, hogy az egyik barátja sikerrel járt. Annyira örömet szerzett neki, hogy előléptették azt a barátját. Elégedett volt! Ezt nem olyan tükörnek látta, aminek bármi köze is lenne hozzá. Nem hagyta, hogy a korábbi hírek hatással legyenek a boldogságára a barátjával kapcsolatosan.

Állj!

El kell mondjam ezt? Egy régebbi energiában olyan nagy önkép és egó kivetítés zajlik. *"Miért nem én? Mi olyannal rendelkezik, amivel én nem? Elvette a munkám. Többé nem kedvelem őt. Többé nem is beszélek vele. Hazamegyek és magamra zárom az ajtót."* Ez olyasmi, amit sokan azért tennének ezen a ponton, hogy depressziósak maradjanak. Aztán folytatja: *"Ez rettenetes! Először közlik velem, hogy talán megszűnik a munkaviszonyom, majd megtudom, hogy valaki mást léptettek elő helyettem."*

De egyáltalán nem ez volt a reakció, mert látjátok, hogy Wo már tudta: "ez, vagy valami még jobb", és hitt abban, hogy a "jóindulat érkezében van". Nem tudta, hogy mikor, vagy hogy hogyan, de itt volt előtte egy barátja, akivel valami csodálatos dolog történt - valami olyan, ami jó és megváltoztathatja a személy életét. Tudta, hogy a barát hamarosan elmondhatja a családjának, lehet egy csodás vacsorájuk, és ünnepi dalokat énekelhetnek. Micsoda alkalmas idő ez megünnepelni egy barát örömét!

Állj!

Lehetséges ez egyáltalán? Félreteheti egy ember a megbántottság vagy az aggodalom érzéseit olyan mértékben, hogy az első gondolata az legyen: megünnepeli azt, aki mellette dolgozik, aki talán elveszi a munkáját? Ez kedveseim a tudatosság fejlődése. Látjátok, ahogy Wo empátiát érzett a nő iránt, ugyanúgy a barátja örömét is érzi. Ez "beépítetté" vált a nemzedékek evolúciója során. Úgy tűnhet számotokra, hogy ez túl van azon, amit egy ember normálisan megtenne, de ez az, ami felé ez tart.

Itt az ideje, hogy Wo hazamenjen. Wo-nak, mint oly sok embernek mindenfelé, sokminden járt a fejében, de egy olyan intuitív gondolatot kapott, ami azt mondta: *"Megfeledkezel valamiről."* Wo nem igazán tudta megfogalmazni, miről is volt szó - ahogyan ti mondjátok -, inkább csak egy megfoghatatlan gondolat volt. Hazavezetett.

Wo otthona kicsi volt ugyan, de szép. Gyönyörű családja volt, akik olyan módon gondolkodtak, mint ő. Viszont volt néhány olyan dolog, amiről Wo tudta, hogy egy bizonyos módon kell lenniük. A felesége csodálatos szakácsnő volt, és a vacsora minden este adott időben volt feltárlva. Ott kellett lennie, késés nélkül. A házassága elején elkövette azt a hibát, hogy elkésett, és ezt csupán egyszer tette meg. A felesége reakciója az volt, hogy nem érezte úgy, hogy méltányolják. Wo társa csakugyan megérdemli azt, hogy férje időben ott legyen, hogy élvezze azt, amit készített, és amin legalább másfél óráig dolgozott, mielőtt ő hazaér. A család Wo-ra vár. Wo tényleg időben volt, mint mindig, és épp azon volt, hogy beforduljon a házhöz vezető útra. Ekkor pedig az intuícója azt üzenté neki, hogy: *"Wo, ez a házassági évforduló."* A lélegzete is elállt!

Azonnal ott volt egy eldöntendő kérdés. Elfussak a virágboltba virágot, üdvözlőkártyát szerezni, majd hazajöjnek és elkéssék a vacsoráról? Melyik a jobb, elkésni a vacsoráról, vagy nem hozni virágot (ami egy borzasztó dolog)? Az intuícója jól szolgálta őt. Wo gyorsan megállt, nem a virágboltnál, hanem egy standnál, amire emlékezett, hogy ott van a sarkon, nem túl messze. Sok virág volt ott, jó fajták, drágák, de olyan szépek, amiket a felesége megérdemelt. Wo gyorsan megvette a virágot, és olyan sietősen ment, ahogyan csak tudott, de így is 15 percébe telt. Így negyed óra késésben volt.

Nem tudta, hogy mi fog történni, de legalább megvolt a virág. Így most beléphet és azt mondhatja: *"Boldog évfordulót, drágám! Sajnálom, hogy késtem."* Tehát, ezt tette.

De történt valami más is... Látjátok, amikor besétált az ajtón, akkor minden barátja ott volt! Ez egy évfordulós meglepetésbuli volt, és a virág pont ott volt a kezében. (Köszönöm intuíciónak!) Nem késett el a vacsoráról, mert nem is volt vacsora! Helyette buli volt. Wo nem okozott csalódást, és volt nála virág is! Értitek? Mi is történt itt az imént?

Állj!

Wo megállt egy pillanatra, és hallgatott az intuícójára, arra a magasabb szintű részére, ami "többet tudott" annál, mint amit ő tudott arról, hogy mi is zajlik a házban. Az intuícója "tudta", hogy mit is kell csinálnia. Hallgatott rá, bízott benne, és azonnal el is ment virágot venni.

Egy régebbi energiában kedveseim, itt egy tanácstalan emberi lény 50% eséllyel hozta volna meg a jó vagy a rossz döntést. Nem értve meg azt, hogy létezik egy magasabb szintű veleszületett részletek, aki sokkalta többet tud, mint ti. Van egy Felsőbb-Én felettek, és Wo esetében ez "tudta", hogy buli volt a házban. Wo számára az intuícójára való hallgatás megszokott dolog, és alapvetően minden nap használja is legfontosabb elemként - nem pedig valami olyan lényegtelen dologként, ami tovaszáll. Az mondja meg számára, hogy kiket hívjon fel, hogyan mondja el azokat a dolgokat, amikről az ügyfeleivel kell beszélnie. Ily módon él, és Wo tudja is, hogy ez működik. Volt benne gyakorlata, és újra csak működött.

Amikor a buli véget ért, a felesége azt mondta: *"Nagyon szépen köszönöm ezeket a gyönyörű, természetes, frissen vágott virágokat! Wo, nagyszerűen éreztük magunkat!"* Wo egyetértett, és a legtávolabbi dolog az volt a fejében, hogy elmondja neki, mi is történt a munkában. Wo gondolkodott és mosolygott: *"A jó híreket elmondom neki később."*

Wo alváshoz készülődött. A két lába a padlón, és mielőtt az ágyba emelte volna őket, azt mondta: *"Köszönöm Szellem! Köszönöm Teremtő! Köszönöm, hogy engedted, hogy támogathassam azt a nőt. Köszönöm, hogy engedted, hogy megünnepeljem a barátomat. Köszönöm a testem minden sejtjének, hogy megfiatalodik ma. Köszönöm a betegséget, amit elűztem ma, mert nem merültem bele az aggodásba, félelembe és a drámába. Köszönöm a belső gyermeknek és a Veleszületettnek, hogy most mosolyogni tudok. Nem aggódom a munkám miatt. Látod: ezt, vagy valami jobbat."* Wo megfordult és ránézett az élete társára. *"Jó éjszakát, drágám."*

Ez a történet valóságos - teljes egészében. Ez az, ami más bolygókon megtörtént, és nem is tudtok róla. Ez a lehetőség a számotokra, hogy így gondolkozzatok mindarról, ami most történik az életekben - és ami valótlannak vagy lehetetlennek látszik. Ez a paradigma az, ami maga a "megvilágosodás". Az együttérzés kora érkezőben van. Újra fog írni és át fog formálni mindent, amiről az emberek gondolkodnak, és amire reagálnak.

Épp most adtam át nektek egy pillanatfelvételt - egyáltalán nem valamit a valóság hatáskörén kívül, hanem olyasmit inkább, ami hozzátok tartozik, és a megérdemelt és jövőbeli örökségetekben van. Mindez azért, mert elhagytátok a 2012-es jelzést. Sokan azt mondhatják, hogy: *"Húha! Ott szeretnék lenni, hogy lássam."* (Kryon kuncog) Ott lesztek. Mindannyiótok, mindannyian.

És ez így van.

Kryon

Fordító - Konrád Bálint
Lektor - Barczy Bernadett